

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitfalvi József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadhatók:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppolitz A., Daube G. L. és társai és Herndl. Brnben: Stern M.

Nyiltér petítőra 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztii önszegélyző szövetezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Szőlőszetünk állapota és néhány jóakaró szó a muraközi szőlősgazdákhöz.

— A filloxera. Eme borzasztó vész, mely a világ összes hegyi szőlőjét végpusztulással fenyegeti, kerületünket sem kímélte meg, s fájdalom pár év mulva csak romját fogjuk látni ezen szőlőknek is, melyeknek termése a borok közt vetekedhetett bármely jetes asztali borral.

Hogy ezen vészszel megküzdhessünk, anyagi áldozat, kitartó munkásság, fáradság és szakértelem szükséges, s hogy sikeresen megküzdhetünk ellene, bizonyítja Franciaország és hazánknak is már sok borvidéke. Ezen vidék szerencséje, hogy nem kell a kezdet nehézségeivel küzdeni; egy értelmes szakegység utasítása mellett azonnal reá lehet térni a telepítésekre. A talaj alkalmas sárga-agyag, elég dús vastartalommal, mely az amerikai szőlők kultiválására legalkalmasabb.

Mint tudjuk, a filloxera el' en többféle módon védekeznek, s mondhatjuk, hogy mindenik védekezés a maga helyén célra is vezet. Hazánknak tömérdek homok-sivataga eddig is van, és lesz szőlővel beültetve, de csak oly homok alkalmas szőlő alá, melynek 75%, a tiszta kvarc-homok: Védekeznek vízzel való elváltatással, mely műveltet

hegyi szőlőknel kivihetetlen. Továbbá szén kénnel, illetve gyérites által, végre amerikai szőlővel.

Ezen vidék e védekezési módok közül sikerrel csakis amerikai szőlővel védekezhetik, mert a talaj nem homok, tehát az európai szőlő benne kipusztul; vízzel való elárasztással szintén nem lehet, mert hegyek vannak. A szénkénegezés szintén nem vezet célra, mivel a talaj igen kötött, s a szénkénegezők a talajban nem terjedhetnek egyenletesen, s így a gázok a talajban nem terjedhetnek, ott a filloxera is érintetlen marad. Azonban ajánlatos mégis azért ott, hol még új ültetés — 3—4 éves — van, — föltéve, hogy a talaj meg volt forgatva — s hihető, hogy még 10—12 évig is megteremne a szőlője de szénkénegezés mellett minden 3 ik évben trágyázni kell. Ha netalán valakinek ilyen szénkénegezés alá való fiatal szőlője van, el ne mulassza ezen védekezési módot megkísérteni, mert az a legnagyobb bajt fogja már pár év mulva is okozni, hogy nem lesz honnan nemes vesszőt venni, mely különösen zöld ojtásoknál egyik fő kellék.

Ha szénkénnel senki sem fog védekezni, az ide-való jó fajok elpusztulnak.

Tehát mint látjuk, ezen vidéken csakis amerikai szőlővel védeketünk a filloxera ellen, azonban amerikai szőlővel is két-féleképp védekezhetünk u. m. direkt termő

vagyis oly amerikai fajokkal melyek minden nemesítés nélkül is teremnek élvezhető szőlőt, s belőle bort lehet szűrni, másodsor amerikaiba ojtott szőlő által. Vagyis oly ellenálló amerikaiba ojtjuk a mi európai szőlőnk, melyek ojtás nélkül nem igen teremnek oly szőlőt, hogy lehetne belőle szűrni. Ily direkt termő szőlő mamár sok van, melyek keresztezés által jöttek létre, s így a legtöbbje a hebridekhez tartozik. Ezen direkt termőkkel sokkal könnyebben beállíthatók régi szőlőinket, mivel nem kell ojtani. Azonban első és fő hibája ezen direkt termőknek, hogy nem igen áll ellen a filloxerának, hol itt hol ott, hosszabb, vagy rövidebb idő alatt elpusztítja a filloxera. Nem ad oly jó bort, mint régi hazai szőlőink, ugy annyira, hogy még a homoki borokkal sem igen állja ki a versenyt. Általában a legtöbb fajnak a bora kellemetlen rókaamatu, nem magyar gyomorba való. Többé-kevésbé vad szőlő lévén, mely jobban ellentáll a filloxerának, boggyói aprók, husosak; szemhéja vastag és sok magot tartalmaz. Tehát, ha a termés szemre elég volna is, igen kevés mustot szolgáltat ugy annyira, hogy ha ezen direkttermők legtöbbjéből bort szűrünk, még a reá fordított költséget sem igen adja ki.

Tehát nekünk egyedül az amerikaiba való ojtás marad, vagyis ojtás általi védekezés. Ezt mondhatjuk a legjobbnak, mert

A „Muraközi” tárczája

Az idő már őszre jár. . . .

Csak gyere, gyere — váránk! — Oh, úgy szeretlek, úgy imádlak hervadásnak, búcsúnak szomorú ideje — ősz! — Csak gyere, siess, hadd omlok kedvedre, hadd élvezem a hervadás költészetét, hadd iltasulok meg a szomorúság gyönyörétől! . . .

Szeretlek, imádlak nem azért, mert kioltod a virágok millió színét, elhanyagod a nyár pazar pompáját; mert tepergeted ágáról a sárga leveleket, a virágról a megtakult szirmot; nem azért, mert újra fűződ a dalos madarat; de mert egyhangu, szomorú napjaidat élve mindennel arra biztatsz, hogy újja éledsz, feltámadsz a kikeletben. . .

Nem, nem, . . . nem is haldoklák: a te lényed, csak álomba-mérülés, nem szemfedő a csodás szövésű hólepel, mit hervadt erdők, fakó ligetek, pusztá rétek, barna ugarok és nevelő zöld vetések fölé terítették láthatlan kezek, nem hatotni fályol, csak nyugágyad szűzi takarója; nem halottai ének, mit a szél sivitgar, csak dajkadana, csak allató zene! . . .

Csak gyere, gyere dudarászó ősi szél, hajtd magad előtt a gomolygó szürke fellegbort, mint fűtyűlő pástör a göndör nyáját! Vigy búcsúsztó pusztá, árnyatlan fészektől, az illatok honhába tőző költőző madár után; kezdj susogó beszédet a tölgy, bükk beteg leveleivel, vigasztald őket, vedd karjaidra s tektesd le őket pihenőre az anyaföldre!

Zörgess be ablakomon, hirted reá a gesztenye hulló levelét, ringass el, ringass át a multak világába: a lombos erdők, enyhe hajléas dombok, tarka vögyekbe szétzavart falvak, városok szép tájára. — Szőlj, szőlj . . . látod . . . találkozom veled, benn az irtás útvesztőiben a mint a pusztá zabtarlók fölött arra lebbensz. A Hektor ott loholt előttem, a jó állat.

Fenn befogja az égboltot a felhő-szövet, — olyan a színe, mint az örvös galamb tolláé. Nem dörög, nem csattan, nem hány szikrát, mint valami nagy acélszürke vért, melyet óriások szabljája ostromol; csendes, mozdulatlan, mint a halottas szoba drapériája.

Rozsdavörös a Baksa minden fája, lenn az irtásban a piroselevelű kőkenyibokor szürke fája, sötétkék, hamvas gyümölcse, sötét lilaszíne olvadt össze. A keoskerágó rozsdaszínű levelei között megputogzott sötét-rozsaszínű, négy gerezdes gyümölcse (ki tekint belőle aranyárga magja); a leveletlen törpe galagonya mutogatja piszkos halaványzöld zuzmóbundáját. — Sárga minden, csak a fagyonygó zöldel, s a kikerics bujkál a levélréteg között.

Lábaim a nyirkos földet tapossák, melyen szaladnak előled a száraz levelek zörögve mint a pergamenrongyok, a katang elszabadult hólapdái, mit mag után kutató piros cipkás tengelic fej-tett le ott az irtás széli hoztában. Vakondtúrásban nem botlik meg lábam; lefutja aknáját, a kis bárszonyszőrű állat a bogarak után. — Zim-megő-zummgó bogárkák, hova tüntetek, hova lettek! Nem melengeittek fényes páncéltájakat, zizegő fátvolruhátokat a napsugárral többé! — Az a kis fázó didergő karaván, mely e-cipegve — a dalnak nyoma veszett — himbálódzva vonul a patakparti fűzes sárga-piros pálczaerdejében, hiába

kutat utánatok; hiába — s majd egy napon benn a majori kert magvas dudváin, s a héban száradó tökmagon csillítja éhességét a ciznege-madár.

Amint kilépek a szántatlan tarló szélére, hol ölmagos héla szövi össze a csenevész kökénybokrakat, kirebben a bokor alá tiport meleg holdályból a fogoly. Tovább sűrű sün oson a bozótba. Még el-hagyja néha télire berendezett lakását, de nem soká, ha csipősebb lesz a hideg, azt mondja — jó éjszakát! Csak a rigóknak áll a szűret. Reggel és késő délutánon egyre szól itt is, ott is a „czi, czi . . . tyűtyütyü”, mindig ott, hol sok a piros hecserecs, vörös galagonya boggyó, kék kőkenyiszem és fekete ostormén-gyümölcs. —

Ay irtást keleten vágják, szántóföld lesz belőle. Pipák a meleg lehellet a hideg levegőben. Fejecsapás hangja nekilődül a lenyves oldalának, s darabokra pattogzik. A tisztáson lobog a rózsae lángja, s kék fűt szalagja mosódik át a szürke felhős égbe. A szélén sül a krumpli az őszetakart parázsban, s az átfázott irtó, mikor forgatja az illatos gunót, onnan kap marokba, pipába tüzet. — Hát egyszerre hangos láma ver viszhangot, szalad a gyökérasó, repül a csákány inál a fűles a süppedős szántáson, s lebukkan az árok csernáló prömjébe, hol nem éri a csipkedő szél. —

Amint így járom, kóborlom veled, vagy ved lezembre az irtás kopaszodó birodalmát, dél leg. A felhő-zakadáson leomlik az ősi nap sugarainak langyos zápora, s rögtön aranyszínnel csillog a sápadt levél a pusztá ágon és lenn az avaron. A zöld vetés komor smaragdját meg élénkíti, s a bokor-csokrokra csillag a ciznege-karavánt.

Különfélék.

ezáltal borunk olyan lesz, mint a régi, sőt még jobb, mert az amerikaiba ojtott szőlő sokkal többet terem, nagyobb fűrtöket és nagyobb szemeket hoz, 8-10 nappal hamarabb megéri, mint a nem ojtott szőlő. Tehát az ojtott szőlőnek még előnye is vannak a nem ojtottal szemben Nagy hátránya ezen védekezési módnak, hogy mulhatalan szakértelmet és aránylag legtöbb költséget és fáradságot igényel. Szakértelem nélkül ezen védekezési mód nem vezet zselére, mert minden munkát tanulni kell és azt pontosan, lelkiismeretesen végrehajtani, mert megtörténik, hogy a legcsekélyebbek vett mulasztás, vagy tudatlanság, nagyon megboszulja magát. Tehát okvetlen szakértőre van szükség. Azonban egy kisebb birtokos képtelen egy szakembert foglalkoztatni, de nem is szükséges, hanem igenis egy hegykerület szőlőbirtokosai szövetségét alakulva. Így kivihető, mert mi egyeseknek kivihetetlen, azt többen sikerrel oldják meg. Ezen szövetségnek egyesült erővel egy közös amerikai szőlőtelepet kellene létesíteni, s mindjárt egy év múlva mellé egy szakértőt. Ezen szakembernek feladata volna a telepet szakszerűen kezelni, honnan a tagok a szőlővessző szükségletet beszereznek; a szőlőbirtokosok paraszt vinczeléjeit; az ojtásokba és minden egyéb munkába betanítani; a tagok szőlőt szakszerűen betelepíteni. Ennyi volna feladata a szőlővel.

Azonban még egyebet is tehetne. Az amerikai szőlőteleppel kapcsolatosan egy gyümölcsfa-iskolát kezelne. Ilyet létesítené a szövetséget oly célból, hogy abba azon gyümölcsfajok természetének, mely ezen a vidéken kitűnőnek és bőtermők, melyet a kerület birtokosaival kikutatnának, s így a szegény ember is kapna aránylag olcsón oly gyümölcsfákat, melyek ezen a vidéken jól diszelenek, kitűnő gyümölcsöt és bőtermést adnak.

Hogy mily áldás egy kerületre egy tevékeny szakember, azt eléggé igazolják hazánk gazdasági egyesületei és az állami telepen működő szakemberek. **Rajz József**

Innen is, onnan is felém remeg a harangok meg-megcsukló hangja; te imbolyogtad a hanghullámot vén robotos! Nem sokáig; a harang elhallgat, te eldűlsz. Az irtás, az erdő hullámzik még egyideig, mint a megnyugvó lélek, azután csend lesz, nyugalom. —

A felhőszakadás összeforrad, hűvös homály dereng mindenben; a korán fogyó délutánban egyre erősbül. Az irtók esig nem nyugosznak, nem jut már idő oszonnára. A tűz, melyet egyre éleszenek, mind élénkebb lesz, olyan arányban, a hogy nő a sötét. — A bokros szélén terjedelmes rakottya bokorban zsi bong, verekszik a mezéi veréb, a montanus. Egy-egy perczre e' hallgat, azután újra kezdi, míg helyet talál mindegyik, felborzolja tollát, s aluszik. Mind ritkábban hangzik a rigó szava, cizinke csipegése. Az a kevés szín, melylyel az ősz ékeskedik beleolvad az este sötétjébe. Sötét fal az erdő, fekete boglya az irtás keletén minden bokor: semmi fénye, semmi színe. Csak a kis tó a középben, annak látszik a sötét-zöld sáserdő között kékes sima lapja, mint a zöld bársonyba foglalt tükörkép, de csak addig, míg köd nem ül rá a hűvös alkonyaton. — Ág nem mocczan, bogár nem perczen, csalogány nem ver, tücsök nem csirpel. A madár elült rejtek-helyén; ébren van még, várja az álmot. —

Egyszerre aztán derengeni kezd az erdő felett. A szétnyitott felhőlepel szélét a villam zölds fénye szövi át, s amint terjed a fény, úgy sorakoznak az árnyak a tárgyak mellé; fekete bokrok mellé nyujtott, sötét árnyak. Amint még pazarább hinti csillogó estijét a hold, a ködön által felcsillan a tó színe. Zaj kerekedik a fényes, által levegőben és lehull belőle nehéz, fekete levélként a tószél vizébe a vadruca. . . . Most a vadruca, néhány nap után a szél fehér hó. . . . Csak gyere, gyere. — hisz úgy szerettek, úgy imádkáztak hervadásnak, búcsúnak szomorú deje — ősz!

Szombatfai.

— **Szavits Band** főispán ur Ő méltósága m. hó 30-ikán Csáktornyára érkezett, ahol a szolgabírói hivatalban rendes évi, hivatalos vizsgálatot teljesített. E hó elsején Ő Méltósága Perlakon hasonló célból időzött. Mind a két helyen teljes megalégedését nyilváníttotta.

— **Dr. Buzsicska Kálmán** kir. tanácsos tanfelügyelő ur m. hó 30-ikán Csáktornyán időzött. Ő nagysága ez alkalommal a tanítóképzőintézetet látogatta meg.

Hübner Károly

csáktornyai r. kath. kántor e hó 31-én 35 éves korában elhunyt. A megboldogult Nagy-Kanizsán volt régebben segédkántor s megválasztása nálunk elég nehézségekbe ütközött, mivel nem tudott horvátul. Mindazonáltal megválasztották, mert ritka, szép és kellemes hangja volt s az orgonálásban ügyes jártasságot tanusított. A korán elhunyt kántor elhalálózása határozottan veszteség városunk róm. kath. hívóire. Nagy szerencse lesz, ha akad valaki, aki jó hang és zenei képzettség tekintetében Hübner helyét pótolni fogja. A megboldogult csendes, szerény ember volt s azért nem tűnt fel életében, de a templomba járó híveknek évek múlva is hiányozni fog a kórusról a tiszta, csengő hang, a szép orgonajáték s ilyenkor mindig eszükbe jut Hübner Szerető nőt hagyott hátra. A fárabeli hívek őszinte részvéte kísérte sirjába. Temetése e hó elsején történt. Legyen emléke áldott!

— **Kinevezések.** Stancsics Béla zalagereszei törvényszéki jegyző a csornai járáskisbírósághoz albiróvá nevezett ki. — A földművelésügyi m. kir. miniszter a ke-zt-helyi m. kir. gazdasági tanítészethez Sparcsám Pál ottani segédtanárt ideiglenes minőségben rendes tanárrá nevezte ki.

— **Kitüntetés.** A király Opriss pécai posta és távirada igazgatójának a posta- és táviradaügy terén szerzett érdemei elismerésül a harmad osztályú vaskorona rendet díjmentesen adományozta.

— **Becsornik János** temetése m. hó 30-ikán a közönség nagy részvéte mellett ment végbe. A Csáktornyai Takarékpénztár házára gyászlobogót tűzött ki és szép koszort helyezt koporsójára. Nyugodjék békével!

— **Halottak napja** előestéjén a ritka szép idő ezrével csalta ki a közönséget a temetőbe. Szébbnél szebb koszorúk, sirdisz, kivilágítás sat. voltak láthatók. Az állami tanítóképző intézet növendékei ez alkalommal is kivonultak gyászlobogó alatt s Bárány volt igazgató valamint Lábas volt tanítónövendék kivilágított sirjánál egy-egy gyászdal énekeltek. A polgári iskola tanulói Greskovits volt tanárnak sirját világitolták ki.

— **A pécsi m. kir. posta- és távirada-igazgatóság** Terbócz Ilka mura-királyi posta kiadónót az üresedésben levő mura csányi postahivatalhoz nevezte ki.

— **Másodtermés.** Az nem nagy ritkaság, hogy a szép és hosszú ősz második virágzással lép meg bennünket, de az már nagyon elvészt fordul elő, hogy felnyire kifejlett másodtermésű gyümölcsöt produkáljon a vénszszonyok nyara. Hodosánban Szamolek Jakab földműves gyümölcsében egy almán ily másodtermés mutatkozik.

— **Elmunkálati engedély.** A keteske delmi miniszter Batthyáni Tivadar gróf orsz. képviselő és Károlyi Antal dr. al

ispánnak a Muraszombattól Ferenczfalva, Királyfa, Perestó Seregháza, Békefalva, Liba és Düböz községek határainak érintésével Gyanafalváiig vezetendő h. é. vasutvonalon az elmunkálati engedélyt egy évre meghosszabbította.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazok, kik boldogult férjem iránti részvétükkel a kegyelet adóját leróni szívesek voltak, — fogadják ez uton is hálás köszönetemet. Özv. Hübner Károlyné.

— **A cigányharamiák.** Derék csendőr-ségünk fáradhatlan kitartás és buzgalommal nyomozta a cigányssereg gaztetteit és egész sereg büncselekményt derített ki. A 6 hónapon át folytatott kutatás után 148 tényvizslat lett szerkesztve a nyomozás eredményéről. — Letartóztaltak 81 tettest; kik közül hetven az előkerített bűnjelekkel együtt a nagy kanizsai magyar kir. törvényszéknek s 11 a muraszombathi kir járásbírósnak lett átadva Orgazdát 148-at fedeztek s jelentettek fel. Hogy a t. olvasóközönségnek némi fogalma legyen a büncselekmények nagy halmazáról; itt közöljük azok rövid kimutatását: Rablógi kosság kik lettrive Magyarországbán 1; Horvátországbán 5. — Gyilkosság Horvátországbán 1. — Gyilkossági kísérlet Horvátországbán 3 Stájerországbán 3. — Rablás Stájerországbán 1. — Utonállási rablás Magyarországhán 3; Horvátországbán 2; Stájerországbán 2. — Btörési lopás Magyarországhán 33 Horvátországbán 80, Stájerországbán 26. — Betörési lopás kísérlet Magyarországhán 5, Horvátországhán 3, Stájerországhán 19; — Lólopás Horvátországhán 2, Stájerországhán 1. — Lopás Magyarországhán 8, Stájerországhán 5 Összesen kikotattak Magyarországhán 50; Horvátországhán 96; Stájerországhán 48, mind-össze 194 büncselekményt. Nem hagyhatjuk megemlítés nélkül azon hivatásuk teljes tudatával bíró buzgó csendőrök nevét, kik e fárasztó munkát oly kitartással és szép eredménnyel végezték. Ezek voltak: Tordai Sándor László m. kir. csendőrhadnagy, nagy-kanizsai szakaszparancsnok vezénylete alatt: Hunyady Sándor őrmester, Németh Pál, Bébec: József csendőrök az egész időszak alatt, még hosszabb ideig Sági János őravezető, Gábriel Alajos őrmester, Lészár M., Őri S., Illés György, Csicsics J. Polman V. csendőrök, m. e. des. kutató tagok. Támogatással szolgáltak: Németh István őrmester. Hábetler Vincze, Nemezz Ferencz, Zsupancsics Imre, Druker Gáspár, Istenez József, Törzsök Pál, Muraózi Agoston, Máteffy Sándor, Maurer János, Szilvá: János, Cs zmadia Imre, Szalai József, Horváth János, Kajsa Ferencz csendőrök; Kauer József regedei és Kollár N: luttenbergi ca. és kir. csendőr őrmesterek. Wolf Iván őrmester, Funduck Illián, Fucskun Pál, Rendulics Ferencz és Topovác Simon csendőrök Varazsdról mint ideiglenes segédkező tagok — Már hosszabb idő óta mit sem halluuk cigánygarázdálkodásról s tán még jó ideig biztonságban érezhetjük vagyonnunkat s ez mind csendőrségünk kitartó buzgalmának köszönhető. Hiszünk s méltán, hogy ar illető felsőbbégtől nem is fog elmaradni csendőrségünk jól kiérdemelt megjutalmazása.

— **Gyilkosság.** Folyó hó 2 án Pikánecz Ignác perlaki (vucsanoveczi) lakos, feleségét agyonszurta, állítólag annak erköcsleten élete miatt. Az ellenőrzési szemléskatonakönyve nem lévén rendben, elzás volt számára kilátásba helyezve. Dühösen ment haza s nejt az ágyhoz szorítva: közőnséges késsel szurta mellbe. A tett után öngyilkossági szándékból a vízbe ugrott,

de nem levén elég mély neki, mélyebbet keresett, mialatt megfogták és bekisérték.

— **Adományozás.** Ó Felsőge a király az orehoviczai önkéntes tűzoltó egyeslet részére 50 forintot adományozott.

— **Magyet hírek.** A páhoki restaurált templomot múlt hó 30 án áldotta meg János Agoston veszprémi apát-plébános fényes segédlet mellett. — Gyertyánffy Kálmán őrnagy alezredezése, gr. Csáky Károly és Sényi Géza hadapród tiszthelyetesek pedig hadnagyokká neveztettek ki a király által; mindnyóján zala-egerszegi honvédduszárezred tisztikarának tagjai. — A földmívelési miniszter leirata szerint szó sem lehet a Murának általi kölségen való szabályozásáról, mert nincs arra pénz az ország kincstárában. — **Női kézimunka-tanfolyamot** fognak fölállítani Nagy Kanizsán a polgári leányiskola mellett városi és állami költséggel. — **Sarkady Titusz**, n.-kanizsai ev. ref. missio lelkész a csurgói főgymnasiumhoz hittanárá választatván meg helybe Seregélyes Dezső, fiatal lelkész neveztetett ki. — **Balat** az vizgálásának állandó megfigyelése céljából a kormány megbízására Keszthelyen a premontreiek társházának udvarán egy fixpont jelöltetett ki. — **Egyházasbúkk** Dervarica János Sümeghen 68 éves korában, **Lóvinger Leo** pedig N.-Kanizsán 23 éves korában meghalt.

— **Balogh Árpád** szintársulata e hó 6-án kezdte meg előadásait Keszthelyen. — Egy forintos hamisítványok jöttek forgalomba Keszthelyen. — **Scherz Géza** n.-kanizsai kereskedő jegyet váltott Honig Dávid, kaposvári kereskedő leányával, Frida kisasszonnyal. — **Kartschmaroff Leo**, n.-kanizsai izr. főkántör Olga leánya e hó 6 án két egybe Duschak Simonnal. — **A n.-kanizsai izr. n.ö egylet** 50 éves jubileumát fogja nemsokára megünnepelni.

— **Hazai hírek.** A király Szögyény-Marich László minisztert berlini nagykövetté nevezte ki, a személye körüli min. teendőket pedig Fejérváry G. honv. minisztert bízta meg. — **Vaszary Kolos**, hercegegrímást Esztergom városa egyhangúlag diszpolgárrá választotta.

— **Irodalmi esemény** számba megy a Magyar Géniusznak legújabb száma. Páratlanul áll még a külföldi szépirodalmi lapok között is e szám, úgy a szövegnek magas irodalmi értéke, gazdagsága aktuálitása, valamint a gyönyörű illusztrációk egész sorozata által. Legelső helyen kell kiemelni, hogy a Magyar Géniuszt jelen számában kezdi meg Gonda Dezső „Ágnes” című nagyértékű regényét. Gonda Dezső a legkiválóbb magyar novellisták egyike s elbeszélő fényes tehetséget érdeklőszítő regényben pazaran csillogtatja. A mese érdekes szövését egyesíti a lélektani elemzés bravurosságával, a jellemek élű rajzát az események rohamosságával. Megragadó érzelmeivel, gyönyörű magyaros nyelvezetével, pasztikus leírásával olyan regényírónak mutatkozik, a ki hivatva van helyet foglalni a legelsőik között. Ugyancsak

e számban nyitja meg a Magyar Géniuszt „Orvosi szalon” című rovatát, melynek vezetőségéhez sikerült megnyernie az orvosi és irodalmi körökben egyaránt nagybecsült orvost és írórt, Dr. Feleki Sándort. De hogy megkülöztető képet adjunk a Magyar Géniuszt e számáról, közöljük tartalomjegyzékét: A 16thi dal jubileuma (három képpel). Salamon Ferencz (arczképpel). Tennyson lord (arczképpel). A német császár Bácsben (kép). A távlovaglás (két képpel). Gonda Dezső; Ágnes (regény). Cseri Gyula: Műszaki csapatunk újászervezése. Bede Jób: Szegényes temetések. Vértési Dezső: Az élet naplóiban. Dr. Feleki Sándor: Orvosi szalon. Róna Béla: Erdőben. Képek: Mária Terézia főhercegnő. A német távlovaglóik Kisbérben. A vén bűnös. Kolera-képek. Arczképek: Vörösmarty; Salamon Ferencz; Tennyson; K. Kopácsy Juliska; Reizenstein főhadnagy. A Magyar Géniuszt a legszébb legfényesebb, de a mellett a legolcsóbb hitalap, melynek előfizetési ára egész évre 10 forint, félévre 5 forint, negyedévre 2 forint 50 krajcz. Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, VI. Aradi utca 8. sz.

Fekete, fehér és színes damast selymeket méterenként 1 forint 40 krajczól 7 forint 75 krajcz (38 különböző fajtaban) szállít egyes megrendelt egyes öltönyökre, vagy egész végeken is postabér- és vámmentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zúrichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

FELELŐS SZERKESZTŐ
MARGITAI JOZSEF

IX. tečaj

Vu Čakovecu 6-ga novembra 1892.

Broj 45.

S nednikom moči je svaki dan govoriti med 11 i 12 vnurom. — Sve pošiljke tišće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozsefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:
Knjižara Fischel Filipova kam se prodajata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:
Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt
Pojedini broji koštaju 10 kr.
Obrnane se poleg pogodbe i šal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki tjeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ („Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Nekoliko rečih onim post. čitateljem, koji gorice imaju.

Filoksera! Ova nesračna kuga gorična došla je i k nam. Žalibože! Za par letah niti traga nebude tomu, da su vu Medjimurju i gorice bile. Mi kakti starci — ako se nam Bog da doživeti — budemo vnučkim našim kakti pripovedku pripovedali, kak je negda dobro bilo, kada su ljudi vu gornjoj strani Medjimurja vino prešali. — Tak bude, ako se nebudemo branili proti filokseri!

Nesmemo niti peneze, niti trud, niti delo, niti nikakov aldov na stran deti, ako se o branjenju proti filokseri pita! Francuzka zemlja, potlam pak Magjarska pokazala je, da je moći filokseru preobladati, ako človek hoće. Tam gde je filoksera haračila, bolje vino prešaju, kak su gda goder prešali!

Pak zakaj se nebi i mi mogli braniti?! Fundament i dno naših gorica je najpriličneše za amerikanske loze, kojim nemre nikaj filoksera naškoditi. Prestimani ljudi su pregledali naše medjimurske gorice, pak su pismeno navuke dali ljudem vu tom kak bi si mogli gorice osloboditi od filoksera. Njihove navuke budemo vam ovdje opisali.

Pri nas se je najbolje i najfeleše s amerikanskimi lozami moći bramiti. Jesu

takve amerikanske loze, vu koje nije treba vcepiti, nego nam sada donasaju vu svojoj naravi. Jesu takve amerikanske loze koje vu sebi, prez ceplenja nedaju dober sad. Ovih jagode su mesnate, nemaju nikakov sok, za prešanje su neospobne; — tojest hujše su kak je venika (divje grozdje). Prveša loza nie čisto vun dobra proti filokseri, ar neima tak tvrdo korenje i steblo, kak ova potlam imenuta divja loza.

Ostane nam zato samo jedino to, da se branimo proti filokseri s divjimi amerikanskimi lozami. To je za na'e okolnosti najbolje, ar budu nam vcepljene loze takove fajte groz'e današale, kak su vezda'nje, i još k tomu bolje, ar vu amerikanske loze ve pljeno traje vi e rodi i vekše jagode donasa i deset dni se predi dozori kak one jagode, koje nisu iz vcepljenog trsa.

Ali baratanje s amerikanskimi lozami nije prelehko. Treba, da imamo nekoga, koj nas navči saditi i vcepiti. Za jednoga gospodara se to neizplati, da bi si zvučenoga vincerlina dal čonesti, koj bi ga navčil na bratanje s amerikanskimi lozami, zato treba, da gospodari vu društvu stupiju. pak se onak braniju. Svaka občina bi morala imeti jedne občinske gorice, gde bi se amerikanske loze vu velikim povale. Vu ovih gorica bi si mora jednoga izvučenoga vincerlina držati, koj bi jim pokazal, kak se s amerikanske loze pva u

vcepljeju. Jeden izvučeni vincerlin bi se občini jako izplati, ar bi oslobodil gorice od one velike pogibelji, koje bude predi ali potlam filoksera zrokuvala, i to je: uništenje svih medjimurskih gorica. Dok bi si občine kupili občinske gorice i imeli izvučenoga občinskoga vincerlina, budemo mi nekaj o sadjenju amerikanskih lozah pisali. Ali o tom drugiput

IZ POVESTI MAGJARSKE.

V.
Štefan II e (1114 - 1131) bil je 13 let star, kada je na kormilo stupil. Dok je punoljetni postal, mesto njega ravnat bil je orsag po nadiškupu ostrogonskim i Nadoru. Štefan je lèpe krèpostil pameti imal, nego po smrti oca, zlo odhranjeni, postal je lehkec i gizdavi človek. Sam sebe držal je za jakoga kakti Šamšon, za spametnoga kakti mudri Šalamon i tak vitežkoga kakti kralj David. Vu malem Kunšagu namestil je on Kune, s njihovimi ženami živel je razvuzdano i nemértučljivo, doklam je oslabeo i za grèhe se požaljuval. — Oblèkel se vu fratersku opravu i na skoro prez odvetka vumrl. Malo vremena pred smrtju zeznal je, da još živi Béla; kojega je Kálmán nedužno oslepiti dal —

Da anda falngu otea svojega popravi — imenuval je Bělu za svojega naslednika.

II. iiti slėpi Běla. (1131—1141) bil je dobroga serca nego betežljivi clovek. Poradi slėpote svoje, ravnala je žena njegova Ilona, koja je na orsaekem spravišću vu Aradu, nemogaćnoga muža svojega zalošten stališ tak serceno pritužila, — da su nazoćni, iz nagnjenja fantljivosti, 68 izmed onih velikaov poklali, kjoj su negda vu oslepljenu Běle dćniki bili. Zbog ove kervoćne fantljivosti, rodbina poklanih velikašah bežala su k Boriću, pastorku Kalmanovomu, — da ga na kraljevski tronuš pozova Borić požuril se je z vojskom vu Magjarski orsag, nego od ovud moral je sramotom nazad oditi; buduć su ga isti n'emu zaufani na cedilu ostavili. Zaradi smerti žene svoje Ilone prepal je vu ve liku pjanšćinu, koja mu je zagod smert srokuvala. Imal je tri sine: Gěza, László i Stefan.

II. Gěza. (1141—1161) pozval je vno žinu Saksoncov i nemški obiteljih (fami-liah) vu orsag, da rudokop'e, polodielstvo i rukotvorstvo pripomogneju. Ove nemške kolonije vu pustih krajevinah Szepesah i Erdeljske nastaline su se. Zazidali su ovde vno go varošah, gde i sada stanuju. Ovi kolonisti zabolili su od kraljevah vno go slobodine, odkud i danas stanovanja njihova za slobodne kraljevske varaše se ime nuju. Pod Gězom II. navaljl je Borić opet vu orsag, nego i vezda pretirani. Na to je Manuel s Borićem sklopil bratinstvo i znjim skupa proti Gězi vojuval. Da se ovih moćnih neprijatelov reši Gěza, predal je Bosniu Boriću. Buduć je pak pred tim Ladislavova bila Bosnia, stim je anda došel z lastovi temi svojimi brati vu nepriliku. Vu porodjenoi zaradi toga bitki, opal je Borić. Heccegi su se z Manuelom združili. — nego Gěza s celom vojskom s kupa pretiral je vse tri iz orsaga. Heccegi ostali su pri dvoru Manuelu. — Po smerti Gěze postal je korunjen sin njegov:

Stefan III. 1161—1173). Nego vkan ljivi Manuel, koj bi rad bi lėpu domovinu našu k svojim Gerćkim deržavam prikl-

piti, znović navaljl je vu orsag i izpeljal je to, — da su Magjari na mesto Stefana III.:

Ladislava II. za kralja korunili. Ladislav II. medtemtoga za pol lėta vumre-i na mesto:

Stefan IV prevzeme tronuša. Ov je hotel jednu stran Slavonije Manuelu prek dati, nego za vladanja od pet mesecov bil je pretirani, i:

Stefan III. postavljen je bil nazad na tronuš. Ov, samo, da ljubav Magjarah za, dobi odпустиł njim je porez na tri lėta. Vezda počel je Manuel prijateljstvo igrati s Stefanom, i vputil ga je, da bratu njegovomu Běli, ne samo kćer svoju, — već i tronu a Gerćke zemlje predi. Stefan veruval je obećanju takvoga cesara, i zbog toga dal je Bělu pri cesarskom dvoru odhranjivati. Ipak se berzo previdelo, da je Manuel ne dati, već s lėpim načinom vladanje, zverhu Magjarske zemlje — odvzeti hotel. Nego to mu nije za rukom išlo. Stefan bil je samo 24 lėta star, kada je naglo vumerl. Te je sumlja, da ga Manuel dal ostvariti, i to zato, da se Běle — kojega se zasitil, reši, i njega na tronuš postavi, — kojega cilja vkanljivi cesar je i postigel. Stefan vumerl je prez odvetka i do istine, sledil ga je brat.

KAJ JE NOVOGA ?

104 ljet star mladoženja.

Gjomajski stanovnik Balogh Ferencz hotel se je ovih dnenov po deveti put oženiti, pokedob mu je nedzavnja vumrla osma tovarušica. Obzirom na visoku dobu starćevu, koji je prevalil 104. ljetu živeljenja, zamolila su dćca plebanuša, da im nebi otea zdaval. No strastveni starić nije se vno go brinul za prtimbu dćce ter je sa svojom najnovješom ljubeznicom, koja je komaj 40 ljet stara, stupil vu divju ženitbu.

Igra pirode.

Iz Sarajeva javljavu: Trlroda je kadkada uprav nepregreuntana. Zilavnja je tomu, kaj

smo se delektrirali s jagodami, ter nigdo nebi već smel ni pomisliti na to, da budemo vu sredini meseca oktobra mogli i opet se navžiti frižkih jagodah, nabranih vu to doba po šumi i šikarju. Čemu se nije nigdo nadjal, to je došlo. Na Ivan planini (gori), koja je 1010 metra visoka nad morjem, gñahadja se i denes još čisto frižkih i ljepih jagodah.

Rana zima vu Alpah.

Iz Bjelaka vu Koruškoj pišu od 21. oktobra: Ovoga nas je ljeta zima prerano iznenadila. Još 16. oktobra imeli smo ljepi jesenski dan, a nijedna al'spanka glavica nije bila snegom pokrita, ne isti Dobrač gora. Na 17. oktobra medtemtoga zameglilo se i počel je deždž iti. Tak je potrajalo tri dni, a kad su se po mćstih oblaki zdigili, onda smo zagledali vse gore vu snėgu. Dneva 20. oktobra razvedrilo se je zvezema, — a vse gore, Karanke, Dobrač i Golica bile su zagrñute glibokim snegom. Metimtoga nije ljepo vrćme dugo potrajalo, jer je još na večer istoga dneva započel snėg s nova padati, ter je vezda već zametal vse gorske klajnca a i naše vnlice pokril je na jeden šuh visoko. Tim je zima započela, pak se neimamo više nadjati znatnijemu boljku vu Alpah.

Papinski konzistorij.

Rimska vēst peštankih novinah „Nemzeta, javlje, da budu papinski konzistoriji 10. decembra. Papa bude po vsjoj priliki vu tom konzistoriju povodom svojega predstojećeg biškupskog jubileuma, držal alokutiju — a za tim bude imenuval 13 kardinalov. Kakti kardinali spominuju se: državni podtajnik Mario Mocenni, tajnik propagande Ignacio Persico, beški nuncij Galimberta, madridski nuncij Angelo di Pietro, i jen Ježuvita: Za tim bude imenovano 9 strasajskih kardinalov, med njimi magjarski primas Vaszary, ljegarski nadbiškup Masassa, nadbiškupi tourski i rou-enkihi, nadbiškup sevillski, nadbiškup vestminterski ter po svoj priliki nadbiškup Stableoski u Poznanju, — akoprem Prajzka preporuča vralislavskog biškupa Koppa.

ZABAVA.

Kad je odkrita Amerika ?

Priredil :

Glád Ferencz.

Jeden drugać pošton Ć, purgar — zvali ga budemo Pevalek, — bil je po poslu vu Beću, ter kad ga je obavil, nakanil je da se povrne dimo snel-cugom. Kaj si je zmislil, to je i vćinil. Kupil je voznu kartu, ter si je sel vu vagon broj 1492. Nutri vu tom vagonu sedeli su tri Nemci. Poštuvani Pevalek, po mestriji sabol (šnajdar), da pokaste, kak je tobože naobražen i vuću kaj zna nemski, započel je s Nemci razgovor. On je i domaj narėk švabćaril, magjarski pak nije hotel govoriti nigdar. Počel je govorenje s tim, da se je počel tužiti na veliki broj vagona, kojega on nebi mogel si zapametiti, ar si teško zapameti broje, a osobito visoke.

Kad su se približili blišu Bećkog novog mesta (Vimernajstat), počutil je naš poštuvani purgar praznoću vu šeludcu, a tu je novost javil on svojim suputnikom Nemcom, koji su išli po svėtu nuditi nemšku robu. Ovi sa ga batrivali, govoreć mu, da bude na skorom došel do mesta, vu kojem se delaju

glasovite klobašice (virstlini), koje se i vu Čakovcu prodavaju.

Još pet minut, i on bude dospel vu Bećko novo mesto, gde bude mogel da si vtiši glada dobrimi virstlini, ter da ih pokvasi s kupicom dobre pive. Ali kak si bude zapametil broj vagona ! Gospon Pevalek zaprl je oći, da si kaj bolje zapameti broj, ali kad ga je saljivec Nemeć zapital, da mu pove, nije mogel da pogodi. Gospon Pevalek znoji se od nemira — ar bog zna, kaj bi se moglo pripetiti vu onom tudjem svėtu i mćstu.

Drugi Nemeć, koji se nije šalil, a nije bil niti mudreši od našega Pevaleka purgara, domisli se, da se ja nekaj znamenitoga dogodilo ljeta 1492 — ali kaj ? Napoleon nije toga ljeta bij vu Moski, a ni Rimljani nisu osvojili Kartagu. Ali kaj je samo bilo ?

— Ha, zmislil sam se ! viknul je jeden od putnikov. To je ljeta vu savezu sa odkrićem Amerike.

— Istina je, toga je ljeta odkril Kolumbo Ameriku.

Vezda je lahko poštovanomu Pevaleku Dosta mu je, da se zmisli, da je ljeta 1492. odkrita Amerika, pak bude svoj vagon našel vse vu šali.

Mašina zafoćka, onda zasopta pak se zastavila malo po mali. Poštuvani šnajdar Pevalek izišel je brže bolje vun i bežal je do restauracije (krćne). Nije terpelo dugo

vremena, a kondukter započel je vikati, da bi gospoda išla vsaki vu svoj vagon. Počeli su zapirati vrata od vagona, a eto ti i prestrašenoga Pevaleka, gde drži vu jednoj ruki virstlina, a vu drugoj kupicu pive.

— Hitro, zaviknul je kondukter. Gde je vaš vagon (kupej) ?

— Kaj vi toga neznate, rekel je Pevalek ?

— Žurno, žurno !

— Naj oprostiju, gospon kondukter, ja sam broja zaboravil, ali prosim njih, naj mi povėju, gda je odkrita Amerika.

— Jeli ste obnoreli ? zapital ga kondukter.

— Ja nisem obnorel „ferflukti hinajn niks ferštec . . . za volju božju, povećte mi, gda je Kolumbo odkril Ameriku ?

Srdito obrnul se kokter od njega i nescalo ga med vnožinom ljudih. Gospon Pevalek počel je bežati od vagona do vagona, nebi li gde videl svoje suputnike Nemce. Ali Nemci nisu se hoteli pokazati.

„Ha !“ pomislil si je zabrinuto Pevalek, idem pitati drugoga kondukters.

— Naj oprostiju, gospon kondukter, jeli bi mi oni hoteli ili mogli povedati, gda je Kolumbo odkril Ameriku ?

Kondukter pogledal je vu ćudu nevoljnoga Pevaleka i mahnul je s rukom. Vu tom toga začulo se jako fućkanje i snelcug je hitro otišel dalje.

— O bože sveti, jevkal je Pevalek,

Zatvoren bivši sudec.

Vu Gradcu, vu Stajerskoj, zaprt je 25. oktobra odpušteni kotarski sudec F. Starkel, ar je sumnjiv, da je vubil svoju ženu. Zeua je prešestne nedelje vmrla iznenada, tobbže od srčene kapi (božji bič). Njezini rođjaki dokažu, da im je ona povedala, da ju on luče i grozi se smrtjom. Pokedob se je sebralo i drugih sumnjivih činov, i jer je Starkel sa ženom živel vu svadji, predan je sudu. Do nezdavnje je Starkel kotarski sudec vu Winklernu vu Koru koj.

Oberšter Julio pl. Issekutz

Issekutz oberšter od 63. pešačke regimente baruna Rodiča, koja stoji vu posadi vu Budimpešti, boraveći na urlaubu vu Novomsadu, vmrl je ondi naglom smrtjom od kolere. Pokojnik bil je komaj 48 ljet star. Ostavil je ženu i troje nejakice dčce. — Vu vsem je do vezda vu Novomsadu obolelo osem ljudih, od kojih su dvē vmrle.

Kolera.

Vu Gradcu, bakteriološko iztraživanje kolernih slučajov pri Optuju dokazalo je azijsku koleru. Vu Verovcu izhodno od Optuja javljaju, da je i ondi vmrla jedna osoba od kolere. Več su poslani tam dva doktori. Vu Oseku je vmrl jedan soldat od kolere, a jeden je opet zbeležal. Vu Budimpešti 26. oktobra. Vu dvih dnevih zbeležalo 17 peršon, vmrlo je 9 od kolere Betežnikov je 86. Vu Beču se takaj pojavila kolera — 25. oktobra bilo ih je 6 od kolere sumnjivih betežnikov. Do 26 oktobra zbeležalo je vu Budimpešti od kolera vsega skupa 813, vmrlo 329 i ozdravilo 344 peršone.

Stara opatica.

Armenske novine javljaju, da je vu armenskem kloštru svetog Jakoba vu Jeruzalu

otišel je cug s svojim koferom i robom, a ja sam ostal ovdí sam sa eni.

Nekoliko vahtarov došlo je k njemu, da vide, kaj je.

Onda ga jeden zapital:

— A zakaj niste odputovali, gospone. Jeli barem znate broj vagona, da bi telegrafirali vu Gradec, da vam više stvari tam ostaviju.

— Ja sam baš ostal ovdí zaradi toga nesrečnoga broja, javkal je Pevalek. . . Ali jeli zna koji od vas, gda je odkrita Amerika?

— Kaj? . . . Im je ov obnorel! rekel je jedvn železnički vahtar i odpelal je putnika do željezničkoga činovnika (beamtera). Naš putnik gospon šnajdar vezda se je zev sema razsrdil, ter je hotel na vsaki način, da zezna, kojega ljeta je odkrita Amerika? Službeniki počeli su ga šarcati kakti čudaka, neznajuć, kaj bi žnjim započeli. Vu tom toga došel je i stat'oneš, ter ga je zapital, zakaj on želi, da prav zezna broj t'ga ljeta.

— Ar je to bror vagona, vu kojem sam se vozil.

Hvala Bogu! rekel je stacion — šef, i taki je poslal ov telegraf: „Željeznički ured, Gradec. Naj se odmah izvade iz vagona 1492 stvari putnika Pevalaka, koji je ovdí zaostal, ter nek mu se tam spraviju.“

Sijedećim cugom odputoval je gospon šnajdar Pevalek iz Bečkoga novoga mesta, da dostigne svoje stvari. Ljeto, kojega je odkrita Amerika, dobro si je zapametil.

lemu vmrla opatica Frutanda vu dobi od 115 ljet. Ona je bila 17 ljet stara, kad je stupla vu klošter, pak je po tom živila vu kloštru 98 ljetah.

Talijanska vina vu Magjarskom orsagu.

Jedno vröme več dobivamo iz Trsta i Fide me glase od ondešnjega velikoga vinskoga prometa. Iz Trsta pišesju, da je za stran magjarskoga orsaga opet prispelo vnogo vekših pošiljakah běloga i čerlenoga vina iz Italije. Vu Trst prispjevšeg talijanskog vina iznosi do vezda 200.000 meter centov, a vu Fiumu prispjevšeg vina 35 jezer. Iz Trsta vu Austriju pripislanog vina je kolikoča jako mala. —

Nekaj za kratek čas.

Jeden krčmar došel je k malaru, i zapital ga, kuliko bi moral platiti, da mu na cimer (šild) namala liepoga medveda. — Malar je potrebuval 40 forinti. „To je predrago“ rekel je krčmar, „stari Marko bu to napravil za 25 forinti.“ Malar nije hotel, da bi on drugi malar kaj zas'ušil, zapital je krčmara: „Jeli hoćete pitovnoga ili pak divjega medveda, i jeli mora b'iti na lan cu? Krčmar je potrebuval divjega medveda prez lanca. „E dobro, divji medved bude prez lanca koštal samo 25 forinti“ rekel je malar. — Krčmar je došel za istinu na rečeni den po cimer, ter se nije mogel dosta načuditi, kak je liepo namalal medved, kak da bi bil živ. Cimer mu ov privabil je vnogo gostov (pivcov), i krčmar se zadovoljno smejal, da i; tobože mlara vka nil. Ali jedne noći vudril je silni dežlj, i vjntro išel je krčmar gledat, jeli mu nije viher naškodil cimera. On je našel cimera (šilt) nepokvarjenoga, ali na njem nega medveda, deždj ga opral. Srdit otišel je k malaru, ter ga je zepsuval za to novaljano delo; nu malar ga je zapital: „Jeli je bil medved pitovni ili divji, i jeli je bil na lanca?“ „Bil je divji i prez lanca,“ odgovoril je krčmar. — „Moj prijatelj,“ rekel je malar „kak mosete misliti, da vam divji medved prez lanca nebude pobegel vu takvom v.hru, kakov je bil onu noć!“ Krčmaru nije preostalo drugo, nego da si da napraviti novi cimer a malar, koj je prroga medveda vodenom samo farbom namalal, dobil je svoje delo drspat plaćeno.

— Kuma: „Dejte, kamek, vzemite još krumpira.“

— Kum: „Hvala, draga kuma, već sam pojel tri.“

— Mali kumić: „Mamika, kum lažeju, pojeli su pet krumpirov; ja sam je brojil.“

Istinski tat. — Sudec: Kuliko si vrećah krumpira vkral svojemu suse lu? — Tat: „Sedem; tri snečka, dvē vjntro.“

— Sudec: „E, im je to samo pet vreća.“

— Tat: „Je; ali sam mu nakanil vkrašti još dve — denes na večer!“

Složil t

Glád Ferencz

Horvát-magyar beszélgetések.

Horvatsko-magjarski razgovori.

Razgovor s čizmarom.

Gospon. Je si bil Ivan pri našem čizmaru?

U r. Voltál János a mi csizmadiánknál?

S'luga. Ram ve dojdem od njega. Szolga. Éppen most jövök tőle. Gospon. Kaj je rekel? U r. Mit mondott? S'luga. To je rekel, da bude taki došel.

Szolga. Azt mondotta, hogy mindjárt fog jönni.

Gospon. Évo ide vre! Ste dones! čizne?

U r. Ime jón már! Meghozta a csizmákat? Čizmar. Tu sa jim čizne. Budu si jih obuli?

Csizmadia. Itt vannak a eszímák. Fel fogja öket huzni?

Gospon. Dajte jih sim! U r. Adja öket ide!

Čizmar. Pomagal budem jim pri obuvanju.

Csizmadia. Segíteni fogok önnék a felhuzásnál.

Gospon. Ne budu mi preveć tesne? U r. Nem lesz nagyon szoros?

Čizmar. Nebulé. Ako bi i tesne bile, budu jih potlam rezgázili.

Csizmadia. Nem lesz. Ha szorosak volnának is, később ki fogja öket tiporni.

Gospon. Dajte me izjete! Najdam se, da budu ove duže drža'e, kak zadnji par!

U r. Huzza le! Reményilem, hogy ezek tovább tartanak, mint az utolsó pár!

Čizmar. Tomu ja nisam kriv. Csizmadia. Annak én nem vagyok az oka.

Gospon. Gdo pak? Morti ja? U r. Hát ki? Talán én?

Čizmar. Kožar je kriv, koj je zločestu kožu dal.

Csizmadia. A börkereskedő az oka, mert rossz bőrt adott.

Gospon. Zemite sobum ove čizme pak mi je zakrpajte.

U r. Vegye magával ezeket a csizmákat, aztán foltozza meg öket.

Čizmar. Budem napravil. Podplate jim nebi del?

Csizmadia. Meg fogom csinálni. Talpat ne tegyek rájuk?

Gospon. Slobodno. Gda budu gotove?

U r. Szabad. Mikor lesznek készen? Čizmar. Dojdući tijeđen. Predi jim nemrem zgotoviti, ar vnogo posla imam.

Csizmadia. Jövő héten. Előbb nem tudom elkészíteni, mivel sok dolgom van.

Cena žitka — Gabona árak

1 m.-mázsa. — 1 m.-cent.		frt	kr.
Buza	Pšenica	6	50
Zab	Zob	5	25
Rozs	Hrž	5	50
Kukoricza 6	Kuruza stari	5	—
	„ „ „ novi	4	80
Árpa	Ječmen	5	—
Fehér bab	Grah beli	5	70
Sárga „	„ žuti	4	70
Vegyes „	„ zméšan	4	70

LOTERIJA. Buda, 29-ga oktobra 1892. 82 28 37 55 54

ODGOVORNI UREDNIK MARGITAI JOZSEF.

Glavni surednik GLÁD FERENCZ.

Hirdetmény.

A Zala-Ujvári utca 52. szám
alatt levő házban

két utcza lakás

melyik mindegyike 2 utcza 1 udvari
szoba és konyhából áll

f. é. december hó 1-étől
kiadandó.

Bővebben értekezhet a „MURAKÖZI TAKARÉKPÉNZTÁR”-
nál Csáktornyan. 1—3.

2984 tk. 892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróság min te-
lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Vla-
hek József végrehajthatónak Koczián Ferencz
végrehajtást szenvedő elleni 68 frt töke-
követelés és járuléka iránti végrehajtási
ügyében a n. kanizsai kir. törvényszék (a
csáktornyai kir. járásbíróság) területén levő
a bottornyai 920 tk. 505|b hrsz. a. egész
ingatlan 57 frt, 896|b hrsz. 48 frt, 1583|b
hrsz. 116 frt, 648|a hrsz. a. 17 frt, 1960
hrsz. 18 frt becsértékben a végreh. törv. 15
§-a értelmében, a bottornyai 921 tk. 1446|a
hrsz. a. ingatlanra szinte a végreh. t. 156
§-a értelmében 75 frt becsértékben az ár-
verést ezennel megállapított kikiáltási árban
elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt in-
gatlan az 1892. évi November hó 26-ik napján
délutáni 10 órakor a bottornyai község bíró
házánál megtartandó nyilvános árverésen a
megállapított kikiáltási ár alól is eladatni
fog. — Árverezni szándékozók tartoznak
az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben
vagy az 1881; IX. t.-cz. 42. §-ában jelzett
árfolyammal számított és az 1881. november
hó 1-én 3333. szám a. kelt igazságügym.
rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes ér-
tékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy
az 1881; LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a
báuatpénznek a bíróságnál előleges elhelye-
zéséről kiállított szabályszerű elismervényt
át szolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1892. évi szeptember
hó 16-án.

A csáktornyai kir. járásbíróság mint te-
lekkönyvi hatóság.

699 1—1.

Pályázati hirdetés.

Mura-Vid községben a

másodtanítóállomásra

november hó 24-éig pályázat hirdettetik. —
Fizetése: 365 frt, egy szobából álló lakás és egy
hold szántó föld haszonélvezete. — Tannyelv: magyar,
de a muraközi horvát nyelvnek némileg
való tudása kívánatos.

Kérvények Főtisztelendő Golub János plé-
bános urhoz Mura-Vidre küldendők.

Kelt Mura-Viden 1892. évi November 2-án.

701 1—1.

Horváth Mihály

iskolaeszéki jegyző.

3265 tkvi szám 892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi
hatóság közhírré teszi, hogy a muraközi ta-
karékpénztár részvénytársulata végrehajthatónak
Loncsár Gábor végrehajtást szenvedő elleni 250
frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási
ügyében a nkanizsai kir. törvényszék (a
csáktornyai kir. bíróság) területén levő nagy-
falusi 43 tk. 50 hrsz. a. ingatlanok és az ezen
tjkyben felvett legelő és erdő illetménynek
 $\frac{1}{14}$ része 53 frt 57 $\frac{1}{2}$ kr, ugyanott 75 hrsz.
a. ingatlanok $\frac{1}{14}$ része 17 frt 7 $\frac{1}{2}$ kr becsér-
tékben; ugyanitt 122 hrsz. a. ingatlanok
 $\frac{1}{14}$ része 17 frt 7 $\frac{1}{2}$ kr becsértékben ugyanitt
163 hrsz. a. ingatlanok $\frac{1}{14}$ része 21 frt
42 $\frac{1}{2}$ kr. becsértékben; továbbá ugyanezen
tjkyben 187 hrsz. a. egész ingatlan 38 frt
becsértékben és 276 hrsz. a. egész ingatlan

96 frt becsértékben elrendelte, és hogy a fen-
nebb megjelölt ingatlanok az

1892. évi november hó 30-án d. u 3 órakor

a nagyfalusi községbíró házánál megtartandó
nyilvános árverésen a megállapított kiki-
áltási ár alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-
gatlanok becsárának 10 százalékát készpénz-
ben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában
jelzett árfolyammal számított és az 1881-
évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt
igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kije-
lölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött
kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz
170. §-a értelmében a báuatpénznek a bírósá-
gnál előleges elhelyezéséről kiállított sza-
bályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1892. évi szeptember
hó 16-án.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi
hatóság. 697 1—1.

Muraközi takarékpénztár részvény-társaság Csáktornyan.

A muraközi takarékpénztár részvény-társaság előleg üzletének negyedik csoportját következő feltételek mellett alakítja meg.

1. Egy-egy részlet után hetenkint 50 kr. fizetendő, az első befizetés 1893. évi január hó 4-én veszi kezdetét.
2. A befizetések csakis 208 hétre terjednek.
3. A takarékpénztár egy egy 104 frttal befizetett részlet után közvetlenül a 208 hét lefolytával 114 frt 50 krt fizet vissza.

4. Az eképen 10 frt 50 krt kitevő kamat 5 % kamatozásnak felel meg.

5. Minden részlet után az eddig szokásban volt sorrendben 114 frt 50 kr előleg adatik.

6. A szokásos alapítási költség nem lesz fizetendő. Tekintettel azon körülményre, hogy gyűjtő- és előleg üzle-
tünkbeni résztvevők egymás irányában egyetemes kötelezettségben nem állanak, továbbá hogy gyűjtő-üzletünk legalább is 12
héttel előbb lebonyolítatik, ezen üzlet ugy a részt- mint kölcsönvevőnek igen ajánlható.

A többire nézve gyűjtő- és előleg-üzletünk 1897. évi február hó 17-én kelt szabályai mérvadók.

Kérjük tehát az ezen csoportban részt venni hajlandó, miszerint nálunk jelentkezni sziveskedjék.
Csáktornyan, 1892. október 20-án.

A muraközi takarékpénztár igazgatósága.